

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'—ΕΤΟΣ Α'.—ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1894.—ΑΡΙΘ. 2.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟ ΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ ἔτησίᾳ δρ. 5—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔτησίᾳ φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὀδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 12. (Παρὰ τῇ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

- 1ον). Ὅσα ἐπισκεπτῆρια ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητῆς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεάν.
- 2ον). Θὰ λαμβάνη δωρεάν ἡμερολόγιον ἐκάστου ἔτους.
- 3ον). Ἐκαστος συνδρομητῆς θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίσῃ δωρεάν μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.
- 4ον). Εἴκοσι λαχεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1894

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Έτος Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 1 Ὀκτωβρίου 1894.

Ἀριθ. 2.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν μῆ κ. κ. συνδρομητῶν, λάβωσι, τὸ πρῶτον καὶ δευτερον φύλλον νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ μείνωσι συνδρομηταί. Ἐν ἐναντία περιπτώσει θεωρηθήσονται ὡς τοιοῦτοι.

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ τυπώσωσιν ἐπισκεπτήρια ἢ εἰδοποιήσεις, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτας, νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ἡμέτερον Γραφεῖον.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κ. κ. Συνδρομηταί ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, παρακαλοῦνται ὅπως ἀποστείλωσι καθαρογεγραμμένα τὰ ὀνόματά των διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐπισκεπτηρίων.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

ΤΟΥ

ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ ΧΕΛΜΑΝ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΣΙΒΗΡΙΑΝ

(συνέχεια ἴδε ἀριθ. 1)

Μετὰ πολλοὺς τέλος κόπους ἐφθάσαμεν εἰς Ἰσλένσκην καὶ διηυθύνθημεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Ἐν ἐκ τῶν περιέργων φαινομένων τοῦ οἰκῆματος ἦτο, νὰ βλέπω ὀλόκληρον οἰκοδόμημα χρησιμεῖον ὡς σταῦλος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκοντο ἄπειροὶ κύνες χρησιμεύοντες ὡς ὀδηγοὶ τῶν ἀμαξῶν. Οἱ Μουζικοὶ (οὕτω πως ὀνομάζεται ἡ ἐργατικὴ τάξις ἐν Ῥωσίᾳ) ἡσχολοῦντο εἰς τὸ νὰ διαίρωσι τεμάχια κρεάτων, καὶ νὰ τὰ διανέμωσιν εἰς τοὺς πιστοὺς αὐτῶν κύνας, οἵτινες τὸν χειμῶνα τοσοῦτον σπουδαίαν ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν. Π ε ρ ε ὠ τ — ν α ζ α τ, ἐφώναζαν οἱ

Μουζικοὶ καὶ οἱ κύνες ὑπήκουον εἰς τὰς διαταγὰς τῶν κυρίων των. Εἶναι δὲ τὸσον ἡμεροὶ καὶ νοήμονες, ὥστε κατὰ τὴν διήγησιν ἐνὸς Ῥώσου, εἰς ἐξ αὐτῶν ἔσωσε πολλοὺς ἀνθρώπους ἐκ διαφορῶν κινδύνων. Εὐθὺς ἡμεῖς ἐζητήσαμεν ξενοδοχεῖον διὰ νὰ ἀναπαυθώμεν, ἀλλ' ἠκούσαμεν Νέτιους Νέτιους Ποσταγί-ἀλι Τσόρ. Τέλος μᾶς ὠδήγησαν εἰς χάνιον τι εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεκράτη μεγάλη ἀθλιότης καὶ ἀκαθαρία. Εἰς ἐν δωμάτιον ἐξενίζοντο 6—7 ἀνθρωποὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀναμιξ καπνίζοντες τὴν προσφιλῆ αὐτῶν Μαχόρκαν (1). Μὴ δυνηθέντες ν' ἀνθέξωμεν εἰς τὰς δυσώδεις ταύτας ἀναθυμιάσεις ἐζητήσαμεν νὰ ἐξέλθωμεν ὅπως εὐρωμεν κατάλληλον οἰκημα. Εἰς ἐκ τῶν παρευρεθέντων ἐκεῖ γερόντων ἐγερθεὶς ἠθέλησε νὰ μᾶς φιλοξενήσῃ, καὶ μᾶς παρεκάλεσεν ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ τὸν συνοδεύσωμεν. Ἐδέχθημεν εὐχαρίστως τὴν πρότασιν του, καὶ τοιουτοτρόπως μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸ περίφημον ὡς ἐνόμιζον αὐτοὶ Τρακτῆρι. (Οὕτως ὀνομάζονται τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα οἱ Ῥῶσοι συνειθίζουσι νὰ πίνωσι τὸ τέϊον).

Εἰς τὸ περίφημον αὐτὸ Τρακτῆρι ἐκ τριῶν δωματίων συγκείμενον κεχωσμένον ἐντὸς τῆς γῆς εἶδομεν διάφορα τραπέζια, δύο ἕως τρεῖς ὑπηρετάς ἔχοντας ἐξω τὰ ὑποκάμισά των, καὶ πολλοὺς πελάτας ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ καθημένους καὶ ροφούντας τὸ περίφημον τσαΐ καὶ ἄλλοις τὴν προσφιλῆ αὐτῶν βράκην καλουμένην βότταν.

Ἐκαθήσαμεν τέλος καὶ ἡμεῖς εἰς μίαν τράπεζαν ἀκούοντας τὰς διαταγὰς τοῦ γερόντος ὀδηγοῦ μας Ζατθὲ πάρα, καὶ ἀμέσως εἶδομεν νὰ μᾶς φέρωσι ἐν μεγάλῳ δοχεῖον πλήρες ὕδατος ἐν ψαλίδιον καὶ ἐξ τεμάχια ζαχαρέως. Ἐβλεπον μετ' ἀπορίας τὸ ψαλίδιον καὶ δὲν εἴξευρον εἰς τί ἄρα θὰ χρησιμεύσῃ. Μετ' ὀλίγων ὁ γέρον, ῥίψας σταγόνας τινὰς ἐκ τῆς τεϊοδόχης εἰς τὸ ποτήριον

(1) Συνήθως εἰς τὰ βόρεια ταῦτα μέρη ἡ ἐργατικὴ τάξις συνειθίζει νὰ καπνίζῃ χάριν οἰκονομίας ἀντὶ καπνοῦ εἶδος τι φυτοῦ τοῦ ὁποίου ἡ εἰσπνοὴ εἶναι ἀνυπόφορος.

του ἐπλήρωσεν αὐτὸ ὕδατος καὶ λαβὼν τὴν ψαλίδα ἀνὰ χεῖρας καὶ κόψας εἰς τεμάχια τὴν ζαχαριν μᾶς ἔλεγε:

— Ποζάλουϊτε, Ποζάλουϊτε κουσάϊτε. (ὀρίσατε, ὀρίσατε νὰ πῖετε).

Μόλις ἡμεῖς ἤρχισαμεν νὰ γευθῶμεν τοῦ περιφήμου ἐκείνου ποτοῦ, ὁ γέρον κατέπιε δύο ἕως τρία ποτήρια ἀμέσως δι' ἐνὸς μόνου μικροῦ τεμαχίου ζαχαρέως, καὶ ἀμέσως διέταττε τὸν ὑπηρέτην νὰ γεμίζη τὸ δοχεῖον ὕδατος. Μετ' ἐκπλήξεως τέλος εἶδομεν τὸν γέροντα νὰ ῥοφήσῃ 14 ποτήρια ὕδατος δι' ἐνὸς μόνου τεμαχίου ζαχαρέως μέχρις οὗ ἀναποδογύρισε τὸ ποτήριόν του ἐννοῶν ὅτι φθάνει πλέον,

Ὅλη αὐτὴ ἡ φιλοξενία τοῦ γέροντος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδαπάνησε 10 καπίκια, ἦτο διὰ νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ, μετ' ὁ ἐγερθεὶς, ἔλαβε τὰς χεῖρας ἡμῶν κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς φιλοξενίας.

Ἀπελθόντες τέλος τοῦ τρακτηρίου διηυθύνθημεν πρὸς τὰ ἐξω ὅπως παρατηρήσωμεν τὰ περίξ τοῦ χωρίου. Εἶδομεν δάσκη ἀπέραντα καὶ πυκνότατα κεκαλυμμένα ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ὑπὸ τῶν πάγων. Δὲν ἠδυνήθημεν ὅμως νὰ προχωρήσωμεν φοβηθέντες τὰ ἄγρια θηρία, ἀπὸ τῶν ὁδόντων τῶν ὁποίων μόλις πρὸ ὀλίγων ὠρῶν ἐξεφυγόμεν. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦτο Σάββατον καὶ ἐμάθομεν παρὰ τοῦ γέροντος ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ λουτρόν, διότι εἶναι ἔθιμον τοῦ τόπου, ἕκαστον Σάββατον νὰ λούωνται ἅπαντες. Ἡμεῖς ὑπηκούσαμεν καὶ παρηκολουθήσαμεν τὸν γέροντα. Τὸ λουτρόν τοῦ τόπου ἐκείνου ἦτο ἐν καὶ ἔπρεπε νὰ ὑπάγωμεν ἐνωρίτερον, ὅπως καταλάβωμεν θέσεις. Τέλος διηυθύνθημεν εἰς τὰ λουτρά ὅπου εἶδομεν οἰκημὰ τι ἰσχυρῶς θερμαινόμενον καὶ διηρημένον εἰς δύο τμήματα, εἰς τὸ ἐν τῶν ὁποίων ἦτο τόσον δυνατὴ ἡ θερμότης, ὥστε ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εἰσέλθωμεν.

Εἶδομεν ἐκεῖ πλῆθος ἀνθρώπων γυμνῶν, οἵτινες ἔλοιοιτο τρίβοντες τὰ σώματά των καὶ κτυπῶντες αὐτὰ μὲ δέσμας δάφνης. Ἐπειτα διηυθύνοντο εἰς τὸ ἰδιαιτέρον τμήμα τοῦ λουτροῦ, ὅπου ἕνεκα τῆς μεγάλης θερμοκρασίας τὸ σῶμα αὐτῶν ἐγένετο κατακόκκινον. Τὸ περιεργότερον πάντων ἦτο τὸ ὅτι ἔβλεπον μερικὸς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἀφ' οὗ ἐλοιοῦντο μὲ τόσον θερμὸν ὕδωρ ἐξήρχοντο ἀμέσως γυμνοὶ καὶ ἐκυλίοιτο ἐντὸς τῆς ψυχρᾶς χιόνης. Ἐθαύμασα διὰ τὸ συμβᾶν τοῦτο, καὶ ἠρώτησα διὰ τοῦ διερμηνέως, διὰ τί συμβαίνει τὸ τοιοῦτον;

— Διὰ ζτωρόβιε ἀπεκρίθη ὁ γέρον (δηλ. δι' ὑγείαν). Ἐθαυμάσαμεν δὲ καὶ δι' ἄλλο τι ἀκούοντες τὴν διήγησιν τοῦ γέροντος· εἰς τὰ περιγῶρα τῆς Ἰσπένσκης ὑπάρχουσι μικρὰ τινα χωρία, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστον ἔχει ἀνὰ ἓν λουτρόν. Εἰς ταῦτα συνειθίζουσι νὰ λούωνται ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὁμοῦ χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἐμπρο-

σθέν των κάλυμμά τι. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ διὰ θερμοῦ ὕδατος λουτροῦ συμβαίνοσι πάλιν τὰ ἐντὸς τοῦ πάγου κυλύματα εἰς τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι μέρος γυναῖκες καὶ ἄνδρες ὁμοῦ, οἵτινες ἀφ' οὗ συσσωρεύσῃ πάγους ἀρίζουσιν ἐν μέσῳ τοσούτου ψύχους νὰ χιονοβολῶνται. Πολλὰ καὶ περιέργα ἀκούσας, καὶ διὰ τῶν ἰδίων μου ὀφθαλμῶν ἰδὼν ἐθαύμασα τὰ ἔθιμα τῶν βορείων τούτων λαῶν.

Οἱ κάτοικοι εἶναι διηρημένοι εἰς πολλὰς φυλάς, καὶ δύναται τις ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰ μέρη ταῦτα Καλμούκους, Τσουβάσας, Τατάρους, ἀλλ' ὁ περισσότερος πληθυσμὸς τῶν ἐν αὐτῇ αἰκούντων ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν τῶν λεγομένων ῥωσιστῆ Σταρωβέρα ἢ Σταρουπράτιδες.

Αἱ Ῥωσικαὶ θεολογικαὶ ἀκαδημαῖαι ἂν καὶ κατ' ἔτος ἀποστέλλουσι πολλοὺς λογίους Θεολόγους πρὸς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀλλ' ἀδίκως δαπανῶσιν, διότι οἱ μὲν Καλμούκοι θεωροῦσι τὴν θρησκείαν τῆς εἰδωλολατρίας ὡς μόνον κύριον σκοπὸν αὐτῶν, οἱ δὲ Τσουβάσκι πιστεύουσιν ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι ὁ θεὸς τοῦ παντός, καὶ μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ λατρεύουσιν αὐτόν.

Οἱ λεγόμενοι δὲ Σταρωβέρα ἢ Σταρουπράτιδες διακρίονται εἰς δύο δόγματα, ἐξ ὧν οἱ μὲν πιστεύουσιν ὅτι οὐδεὶς ἱερεὺς εἶναι ἄξιος νὰ ἱεραρχήσῃ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν δόγμα, διότι δὲ, εἶνε δυνατὸν νὰ ἀκτελέσῃ ἀκριβῶς τὰ καθήκοντά του, καὶ δὲν θέλουσι νὰ ἐμπορευθῶσι φοβούμενοι μήπως ἀμαρτήσωσιν ἐὰν τυχὸν ἔλθῃ τις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν πρὸς ἀγοράν. Τὸ δὲ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ποιοῦσιν μόνον διὰ τῶν δύο δακτύλων, ἔταν δὲ συνέρονται ὅπως προσευχηθῶσι φέρουσι μετ' ἑαυτῶν προκεφάλαια ἐπὶ τῶν ὁποίων γονυπετοῦντες στηρίζουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν Σταρουπράτιδων παρδέχονται τοὺς ἱερεῖς ἔχοντες καὶ ἰδιαιτέρους τοιοῦτους καὶ ἐπισκόπους οἵτινες δὲν ἀναγνωρίζουσι τὴν ἱερὰν σύνοδον τῶν Ῥώσων καὶ ἔχουσι μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς εἰς τὰς μεγαλοπόλεις Καζάν, Ἀστραχάν, Τόμσκην, καὶ λοιπὰ μέρη.

Καθ' ἕκαστον ἔτος συναθροίζονται κατὰ τὰς τεσσαρακοστὰς οἱ πλέον διακεκριμένοι Θεολόγοι ἐκ τῶν ὀπαδῶν τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ προσκαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς συζήτησιν, ἀλλ' αὐτοὶ οὐδὲν θέλουσι νὰ παραδεχθῶσιν. Ἄν καὶ εἶναι δὲ ἀγράμματοι οὐχ ἦττον ὅμως εἶναι πρακτικοὶ καὶ πάντες γνωρίζουσι λεπτομερῶς ἀπὸ στήθους τὸ ψαλτήριον ὡς καὶ τὴν παλαιὰν διαθήκην.

Εἰς τὰ βιβλία αὐτῶν ἄτινα εἰναικαλὰ δὲν παρδέχονται νὰ ἀναγινώσκωσι τὸ ὄνομα τοῦ κ. ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπως ἔχει, ἀλλ' ἀναγινώσκουσι καὶ προσφέρουσιν αὐτὸ Ἰσοῦ, διότι ἄλλως θεωροῦνται ὡς ἀμαρτάνοντες. Τοιαῦτα καὶ ἄλλας μεγάλας αἰρέσεις καὶ διχόρους φυλάς ὡς καὶ διάφορα ἔθιμα δύναται τις ν' ἀ-

παντήσῃ εἰς τὰ βόρεια ταῦτα μέρη, ἄτινα κατέχονται ὑπὸ ἀδιαφορίας πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ ὑπὸ ἰσχυρογνωμοσύνην τοῦ νὰ ἐμμένωσι πιστοὶ εἰς τὰ πατροπαράδοτα.

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΠΕΡΣΩΝ

Κατὰ τὰ μέσα περίπου τοῦ ἐπιόντος μηνός, τελεῖται παρὰ Πέρσαις θρησκευτικὴ τις τελετὴ, εἰς τιμὴν τῶν δύο υἱῶν τοῦ Ἥλιου, ὃν ὡς προφήτην παραδέχονται καὶ οὗτοι, τῆς ὁποίας τὴν περιγραφὴν, καὶ διὰ τὸ περιεργὸν καὶ τὸ βάρβαρον αὐτῆς, λαμβάνομεν ἐκ τῆς περιηγήσεως Ῥώσσοῦ Ἱεραποστόλου, ὅστις ἀφηγεῖται τὰ κατ' αὐτὴν ὡς ἐξῆς.

Εὕρισκόμεν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος εἰς Τεχεράνην, πρωτεύουσαν τῆς Περσίας, καθ' ἃς ἡμέρας συνέπιπτεν ἡ κατ' ἔτος τελουμένη μεγάλη τῶν Περσῶν θρησκευτικὴ τελετὴ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν υἱῶν τοῦ Προφήτου Ἥλιου, Χασάν καὶ Χουσεῖν.

Ἡ μεγάλη ἡμέρα ἀνέτειλε καὶ ἡ πόλις ἐπαρουσίαζεν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ περιηγητοῦ ὄψιν ἀσυνήθη. Πάντα τὰ καταστήματα κεκλεισμένα ἐκάλυπτον τὰς θύρας διὰ μελανῶν ταπήτων καὶ σημαῖαι μελαναὶ μετὰ τοῦ Λέοντος ἐκυμάτιζαν. Ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν τῶν οἰκιῶν ἐκρέμαντο μέλαναι ταινίαι. Ἡ μεγάλη τῆς πόλεως πλατεῖα, ὅπου ἡ τελετὴ θὰ ἐλάμβανε χώραν, περιεφράσσετο γύρωθεν διὰ μελανῶν χρυσοκεντήτων ὑφασμάτων. Ὁ στρατὸς παρατεταγμένος ἴστατο ἐν πένθει. Πᾶσα ἡ πόλις ἐπενθηφόρει.

Περὶ τὴν ἑσπέραν, ὅπως ἐκεῖνος ὁ χώρος τῆς πλατείας εἶχε πληρωθῆ ἀνθρώπων πάσης τάξεως, αὐστηρῶς ἀπαγορευομένης τῆς εἰσόδου εἰς χριστιανόν. Μουσικὴ ἐκ πολλῶν ἐγχωρίων ὀργάνων ἐπαιζήνιζεν ἀδικόπως πένθιμα τεμάχια. Μετ' ὀλίγον ἐφάνη ὁ Σάχης ἐρχόμενος μετὰ τῆς ἐξ αὐλικῶν συνοδείας του καὶ κατέλαβε τὴν πρὸς τοῦτο ἐξέδραν. Ἐμπροσθεν τοῦ Σάχου ἴσταντο, ἐπὶ δύο μεγαλοπρεπῶν καὶ ὠραίων μελανῶν ἵππων, ἑφιππα δύο παιδία 10—12 ἐτῶν, βασιλικῶς ἐνδεδυμένα, παριστῶντα τὰ τέκνα τοῦ προφήτου Ἥλιου, ἄτινα μετὰ σεβασμοῦ ἐκράτουν ἐκατέρωθεν τέσσαρες τῶν πρώτων αὐλικῶν.

Δοθέντος τοῦ σημείου, ἤρξατο ἡ τελετὴ, καὶ

προπορευομένης τῆς μουσικῆς πένθιμα ἐμβατήρια ἀνακρουούσης, ἐπομένου τοῦ στρατοῦ, εἴτα τῶν αὐλικῶν καὶ ἐπιστήμων τοῦ κράτους ἄνδρῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἔβαινον ἑφιπποὶ οἱ δύο παῖδες καὶ ἀκολουθοῦντος ὄλου ἐκείνου τοῦ πλήθους, περιῆλθον τρεῖς τὸν χώρον τῆς πλατείας καὶ ἔστησαν πάλιν ἔμπροσθεν τοῦ Σάχου. Τότε προσεφέροντο ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ ταχθέντων, σερμπέτια εἰς τὰ πλήθη ἀνεξαιρέτως, καὶ ἀφοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀνεπαύθησαν, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ τὸ πρῶτον τάξεως διευθύνθησαν εἰς ἡμίσειαν περίπου ὥραν τῆς πόλεως ἀπέχοντα τόπον Σασχέρ καλούμενον, ὅπου ἦν ἀνάκτορον τοῦ Σάχου καὶ ἐνθα προηγουμένως μεγάλοι λέβητες ἦσαν πλήρεις Ἀτζέμ-πιλάφου τοῦ ἀγαπητοῦ τούτου τοῖς Πέρσαις φαγητοῦ, δι' ἐξόδων τοῦ Σάχου, ὅστις κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ ἔθιμον, παραθέτει γενικὸν συμπόσιον εἰς τὸν λαόν.

Ἐκαστος ἠδύνατο ἐλευθέρως νὰ εἰσέρχηται, νὰ τρώῃ ὅσον ἤθελε· μετὰ δὲ τὸ φαγητὸν μετέβαινον εἰς μεγάλην αἴθουσαν ὅπου προσεφέροντο τοῖς πιστοῖς καφές καὶ ναργιλές. Οἱ γέροντες οἵτινες ἀπολαύουσι πολλοῦ σεβασμοῦ παρὰ τοῖς Πέρσαις ἐκάθηοντο εἰς ἰδιαιτέραν αἴθουσαν.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἀφοῦ ἐπὶ δύο καὶ πλέον ὥρας ἀνεπαύθησαν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ἰμάμη τὸ σημεῖον τῆς προσευχῆς, ὅστις ἀνελθὼν εἰς τὸ τέμενος ἐκάλει τοὺς πιστοὺς εἰς προσευχὴν.

Τότε ἠγέρθησαν ὅλοι, ἐξῆλθον εἰς εὐρὺν χώρον, καὶ γυμνώσαντες τὰ στήθη των, ἤρξαντο διὰ φωνῆς κλαυθμηρᾶς νὰ κλαίωσι καὶ νὰ ὀδύρωνται, κτυπῶντες ταυτοχρόνως διὰ τῶν γρόνων τὰ γυμνά στήθη των καὶ ἀμυλλόμενοι τίς νὰ καταφέρῃ τὰ πλειότερα καὶ ἰσχυρότερα κτυπήματα. Ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν προσπύχοντο οὕτω καὶ οἱ πλείστοι ἐκ τοῦ φανατισμοῦ των, ἕνεκεν ἰσχυρῶν κτυπημάτων εἶχον ἀπαυδήσει, ὅτε ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ἰμάμη καὶ πάλιν τὸ σημεῖον τῆς ἀναπαύσεως.

Ἀφοῦ ἀνεπαύθησαν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ἰμάμη τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ πρότερον τάξεως ἐξεκίνησαν ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πλατεῖαν. Καθ' ὁδὸν δὲ, ἄνθρωποι ἑφιπποὶ, ἔχοντες μετ' ἑαυτῶν σάκκους ἀχώρων, ἔτρεχον ἐντὸς τοῦ πλήθους ῥίπτοντες ἐπ' αὐτοῦ ἄχυρα, οὕτως ὥστε πλήρης ἀχύρων κατὰ τὴν κόμην, τὴν γενειάδα καὶ τὰ ἐνδύματα παρουσίχον ἀποτρόπαιον ὄψιν.

Τέλος ἐφθασαν εἰς τὴν πλατεῖαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν διεσκορπισμένα ξίφη γυμνά ἀπειρα. Παρταχθέντος δὲ τοῦ στρατοῦ γύρωθεν, καὶ δοθέντος τοῦ σημείου, ὤρμησε τὸ πλῆθος καὶ ὠπλίστη ἕκαστος μὲ ἐν ξίφος. Ὅσοι δὲ δὲν εἶ-

χον τοιαῦτα, ὠπλίσθησαν διὰ μαχαίρων ἄς μεθ' ἐαυτῶν ἔφερον.

Τότε ἔμπροσθεν τοῦ Σάγου, τῆς αὐλῆς του καὶ τοῦ στρατοῦ, ἔλαβε χώραν ἀγρία καὶ βάρβαρος σκηνή. Εἰς ἐν σημεῖον τοῦ Ἰμάμη ὄλοι οἱ ὠπλισμένοι οὗτοι ἄνδρες ὤρμησαν κατ' ἀλλήλων, ἀλληλοκτυπούμενοι καὶ προσπαθοῦντες ὄχι τίς νὰ καταφέρῃ, ἀλλὰ τίς νὰ λάβῃ περισσότερα κτυπήματα ξίφους κατὰ τὴν κεφαλὴν. Δέκα καὶ πλέον λεπτά τῆς ὥρας διήρκεσεν ἡ σκηνὴ αὕτη καὶ τὸ αἷμα ἔβαψε τὸ ἔδαφος, ὅτε διετάχθησαν νὰ παύσωσιν· ἀλλ' οἱ γεροντότεροι ὑπὸ ἀγρίου φανατισμοῦ κινούμενοι, δὲν ὑπήκουον καὶ ἔδει νὰ ἐπέμβῃ ὁ στρατὸς διὰ νὰ τοῖς ἀφαιρέσῃ τὰ ξίφη. Ἐκαστος Πέρσης ἐθεώρει καύχημά του νὰ δεικνύῃ τὴν κεφαλὴν του αἱματόφυρτον.

ΓΑΜΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΙΝΕΖΟΙΣ

Τὴν ἀκόλουθον περιγραφὴν γάμου κάμνει ἰσραπόστολός τις Ἀμερικανός, ὅστις ἔζησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸ Πεκίνον.

Ὁ γαμβρὸς ἡμέρας τινὰς πρὸ τῶν γάμων προετοιμάζει, ἀναλόγως τῶν μέσων του, ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν οἰκίαν τῆς μελλούσης συζύγου του.

Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου, ἡ νύμφη φέρεται ἐντὸς πολυθρόνας κλειστῆς εἰς τοὺς ὤμους τεσσάρων ἀνδρῶν λαμπροενδεδυμένων.

Τῆς νύμφης προπορεύονται ἄνδρες φέροντες λαμπάδας ἀνημμένας, ἔπονται δὲ ἀχθοφόροι φέροντες τὰ ἐπιπλα τῆς οἰκίας.

Κατόπιν τούτων ἔρχονται παῖδες, οἱ ὑποῖοι ἀποτελοῦν τὸν γαμήλιον μουσικὸν θίασον.

Ἀφ' οὗ ἡ συνοδεία φθάσῃ εἰς τὴν θύραν τῆς αὐλῆς τοῦ οἴκου τοῦ γαμβροῦ, οἱ βαστάζοντες τὴν πολυθρόναν σταματοῦν καὶ πρὶν εἰσελθῆν ἡ νύμφη, ὁ Τελετάρχης καίει διάφορα τεμάχια κεχρυσωμένου χαρτοῦ, καὶ σκορπίζει ὀλίγον ρίζι, ὡς ἔμβλημα εὐτυχίας. Μετὰ τοῦτο ἡ συνοδεία εἰσέρχεται εἰς αὐτήν, ὅπου ὁ γαμβρὸς διὰ πρώτην φοράν βλέπει τὴν νύμφην, ἀλλ' οὐχὶ ἀκόμη καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς.

Ἡ νύμφη ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀφίση τὴν πατρικὴν οἰκίαν μέχρις οὗ εἰσελθῆν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ γαμβροῦ ἐξακολουθεῖ νὰ κλαίῃ, διότι ἀφίνει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τῆς καὶ διότι μέλλει νὰ γείνη δούλη τῆς πενθερᾶς τῆς, ἐὰν ἔχη τοιαύτην.

Ἐκ τῆς αὐλῆς ἡ νύμφη ὀδηγεῖται ὑπὸ τοῦ Τελετάρχου εἰς δωμάτιον ἐπὶ τούτῳ προητοι-

Οἱ μὴ φέροντες πολλὰ τραύματα θεωροῦνται δειλοὶ καὶ μὴ ἄξιοι τῆς εὐνοίας τῶν τέκνων τοῦ Ἡλιοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀγρίας ταύτης σκηνῆς, ἐπορεύθησαν εἰς τὰ λουτρά τῆς πόλεως ὅπου δωρεὰν θὰ ἐλούοντο καὶ θὰ ἔδενον τὰ τραύματά των, ἐπιθέτοντες ἐπ' αὐτῶν ὠά, καὶ οὕτω περιφερόμενοι ὑπερήφανοι καὶ κινούμενοι τὸν θαυμασμόν, καὶ μεγάλην τιμὴν παρὰ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν ἀπολαμβάνοντες.

Τὸ πένθος ἅμα τῇ ἀνατολῇ τῆς ἡμέρας ἔληξε καὶ τὴν θλίψιν ἡ χαρὰ ἀνά τὴν πόλιν διεδέχθη.

Τοιαύτη ἡ αἱματηρὰ καὶ βάρβαρος τῶν Περσῶν τελετὴ ἦτις ἀπὸ πολλῶν αἰῶνων τελεῖται κατ' ἔτος.

(Ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ)

μασμένον· εἰς μίαν δὲ γωνίαν αὐτοῦ κείται τράπεζα τετράγωνος, ἐπὶ τῆς ὁποίας καίουν λαμπάδες κοκκίνου χρώματος καὶ θυμίαμα, ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τῶν προγόνων τοῦ γαμβροῦ, καὶ ἐνταῦθα ὁ γαμβρὸς λαμβάνει τὴν νύμφην, ἐνίοτε δι' ἀπλῆς ὑποκλίσεως. Ὅταν δὲ ὁ Τελετάρχης κράξῃ — Γονατίσατε! ἀμφοτέροι ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη κάμνουσι μίαν βαθεῖαν ὑπόκλισιν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ τοίχου κρεμαμένην εἰκόνα τῶν προγόνων.

Μετὰ τοῦτο ὁ Τελετάρχης λαμβάνει δύο τεμάχια στενὰ λεπτοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος, προητοιμασμένου διὰ τὴν περίστασιν, τὸ ἐν πράσινον καὶ τὸ ἄλλο κόκκινον, ἐνὸς μέτρου τὸ μῆκος ἐκάστου, καὶ δέσας αὐτὰ ἐκ τῶν ἄκρων βάλλει τὸ πράσινον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ γαμβροῦ καὶ τὸ κόκκινον εἰς τὴν τῆς νύμφης, καὶ ἀμφοτέροι τότε γονατίζουν, καὶ κάμνουσι τρεῖς ὑποκλίσεις διὰ τῆς κεφαλῆς ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον μίαν πρὸς τὴν εἰκόνα τῶν προγόνων, καὶ ἄλλην πρὸς ἀλλήλους.

Ὁ γαμβρὸς μετὰ τοῦτο ἀκολουθεῖ τὴν νύμφην εἰς ἄλλο δωμάτιον, ὅπου συναθροίζονται ὄλοι οἱ προσκεκλημένοι, καὶ ἐκεῖ εἶτε ὁ γαμβρὸς εἶτε ἄλλος τις ἀποσύρει τὴν καλύπτραν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς νύμφης καὶ τότε κατὰ πρόωτον βλέπει αὐτὸ ὁ σύζυγος αὐτῆς! Τὴν ἀποκάλυψιν ἀκολουθοῦσιν αἱ ἐπικρούσεις τῶν προσκεκλημένων περὶ τῆς ὠραιότητος ἢ ἀσχημίας τῆς νύμφης· καὶ συνήθως μὲν γίνονται μετ' εὐγενείας, ἀλλ' οὐχὶ σπανίως ἡ δυστυχὴς νύμφη διέρχεται δοκιμασίας πολὺ σκληρᾶς! Εἰς πολλὰς περιπτώσεις αἱ ἐπικρίσεις εἶναι τόσοσιν κακαί, ὥστε ὁ δυστυχὴς γαμβρὸς ἐξέρχεται τοῦ δωματίου διὰ νὰ μὴ τὰς ἀκούῃ «Πόσον ἀξιολύπητος εἶναι ὁ

καυμένος ὁ γαμβρὸς, νὰ τοῦ φορτώσωσι τοιοῦτον τέρας! » ἀκούει τις νὰ λέγωσιν οἱ προσκεκλημένοι, διότι εἰς τὴν Κίναν, ὡς καὶ εἰς ἄλλα χώρες, οἱ συγγενεῖς διαχειρίζονται τὰ τῶν γάμων χωρὶς τὰ ἐνδιαφερόμενα νὰ ἴδωσι ἀλλήλα ποτὲ πρόσωπα.

Ἐνίοτε ἡ νύμφη κάθεται εἰς τὸ δωμάτιον παρὰ τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ γαμβρὸς παρὰ τοὺς πόδας τῆς κλίνης, δύο δὲ ποτήρια πλήρη οἴνου προσφέρονται εἰς αὐτούς. Ἀφ' οὗ ἕκαστος πάρῃ ἐν ρούφημα, ἀλλάζουσι ποτήρια καὶ πέρνουσι ἄλλο ἐν καὶ πάλιν ἀλλάζουσι ποτήρια καὶ πίνουσιν ὄλον τὸν οἶνον. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ προσκεκλημένοι παρατηροῦσιν, ἐὰν θὰ κατορθώσωσι νὰ πίνωσι ποσότητα ἐκάστην φοράν. Ὅταν δὲ ἐπιτύχωσι τοῦτο, λαμβάνουσι τὸν ἔπικινον τῶν παρασταμένων διὰ χειροκροτημάτων!

Μετὰ τὴν κένωσιν τῶν ποτηρίων τοῦ οἴνου δίδονται εἰς αὐτούς δύο ἔτερα πινάκια πλήρη τεμαχίων τροφῆς, καὶ καὶ πράττουσι τὸ αὐτὸ, ὅπως καὶ μετὰ τὰ ποτήρια τοῦ οἴνου. Ἐν ᾧ ταῦ-

ΑΙ ΔΥΟ ΤΡΥΚΙΜΙΑΙ

Τρικυμία εἰς τὴν θάλασσαν—καὶ τρικυμία εἰς τὴν καρδιάν.

(Διήγημα μεταρθασθὲν ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ).

ΑΕΤΟΣ ὠνομάζετο τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐκεῖνο ἀτμῶπιλον, τὸ ὁποῖον διηθύνεν ὁ γενναῖος πλοίαρχος Γαρτρὸς, ὅστις ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἠγωνίζετο κατὰ τῶν ἀγρίων ὑψηλῶν τῆς θαλάσσης κυμάτων νύκτα καὶ ἡμέραν. Ἦτο ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα μετ' ἀρενωπὸν τὴν ὄψιν αὐστηρὸς εἰς τὸ καθῆκόν του καὶ ἠλικίας ἄνω τῶν 40κοντα ἔτων. Ἡμέραν τινὰ καθήμενος ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ πλοίου πολλὰ διελογίζετο μελαγχολικῶς ἀναμιμνησκόμενος τοῦ οἰκογενειακοῦ του βίου καὶ τῶν συγγενῶν του.

—Δὲν εἶναι ζωὴ ἔλεγε καθ' ἑαυτόν. Τί θ' ἀπολάσω τριάκοντα ἔτη κινδυνεύων ἐπὶ τῶν ἀγρίων τῆς θαλάσσης κυμάτων; Ποῖος θὰ γείνη κληρονόμος τῆς τόσης περιουσίας μου; Νὰ μὴ ἔχω υἱοὺς οἵτινες νὰ με κληρονομήσωσιν ἢ τοῦλάχιστον σύζυγον ὡς παρηγορίαν κατὰ τὸ γῆρας μου; Ὅχι ὄχι θὰ μεταβάλλω γνώμην, θὰ ὑπάγω νὰ νυμφευθῶ ὅποιον δήποτε συναντήσω πρὸ τῶν ἐνημερίων μου, ὅπως ἤσυχάσω ἀπὸ τῶν ἐκσάνων τῆς μοναξίας.

Ταῦτα διαλογιζόμενος ὁ Καπετὰν Γαρτρὸς περιεφέρετο ἀνῆσυχος ἐπὶ τῆς γεφύρας ἀνυπομό-

τα λαμβάνουσι χώραν εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο, ὁ γαμβρὸς ἐξέρχεται δραμαίως, ὄλαι δὲ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά προσπαθοῦσι νὰ τὸν ἐμποδίσωσι, καὶ τότε ὄλοι ἀρχίζουν νὰ γελῶσι καὶ νὰ ἀστειεύονται.

Μετὰ τὴν σκηνὴν ταύτην ἡ νύμφη πλησιάζει ἕκαστον τῶν παρευρισκομένων καὶ κάμνει πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς αὐτὴν μίαν ὑπόκλισιν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην πάντες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσωσι τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ λοιπὰ στολιδιά τῆς καὶ νὰ κάμωσι τοιαύτας παρατηρήσεις, ὁποίας νομίζουσι καταλλήλους εἰς τὴν περίστασιν.

Κατόπιν ἡ νύμφη ἀποχαιρετίσασα δι' ὑποκλίσεως τοὺς προσκεκλημένους, πορεύεται διὰ νὰ εὔρη τὴν πενθερὰν τῆς εἰς ἄλλο μέρος τῆς οἰκίας. Συνήθως αἱ πενθεραὶ ὑποδέχονται τὰς νύμφας τῶν μετ' ἀδιαφορίαν καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡδυστυχὴς νύμφη καθίσταται δούλη τῆς πενθερᾶς καὶ ὑπόχρεως νὰ τὴν ὑπακούῃ κατὰ πάντα.

νως περιμένων τὴν προσέγγισιν τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως.

Ἦτο ὀγδόη πρωϊνὴ ὥρα, ὅτε ἐφάνη ὁ λιμὴν τῆς πόλεως καὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο πλοῖον διηθύνθη εὐθὺς πρὸς αὐτόν.

Τέλος μετὰ πολλοὺς ἐλιγμούς τὸ πλοῖον εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα καὶ ὁ πλοίαρχος ἐνδυθεὶς ἤτο·μάζετο νὰ ἐξέλθῃ.

—Ἀπόφασις καὶ θάρρος ἀπαιτεῖται ἔλεγε καθ' ἑαυτόν. Δὲν θὰ ἐξετάσω ἐὰν ᾖναι πλουσία ἢ εὐγενοῦς καταγωγῆς, ἀλλ' ἐκεῖνην τὴν ὁποίαν πρώτην θὰ συναντήσω, αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ σύζυγός μου.

Ὁ Καπετὰν Γαρτρὸς ἀποβίβασθεις προσηχῆθη πρῶτον ἐντὸς ἐκκλησιδίου τινὸς καὶ κατόπιν ἐξελθὼν ἐβάδισεν ἐπὶ τῆς παραλίας. Καθ' ὅδον συναντᾷ μελανειμονοῦσαν νεάνίδα ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ βαδίζουσαν σεμνῶς καὶ μετ' ἐπιβραδύ βῆμα.

—Θεέ μου, Θεέ μου, αὐτὴ ἀράγε θὰ εἶναι ἡ σύζυγός μου; ἀνέκραξεν ὡς παράφρων· θὰ τὴν ἀκολουθήσω θὰ μάθω, ἐὰν ἔχη πατέρα μητέρα καὶ ἐὰν εἶναι ἄγαμος καὶ τέλος θὰ συγκεντρωθῶ

τὸ θάρρος μου ὅπως ζητήσω τὴν χεῖρα τῆς.

Ὁ πλοίαρχος ἀκολουθῶν κατὰ πόδα τὴν νεάνίδα ἔφθασε μέχρι τῆς κατοικίας τῆς.

Ἡ κατοικία τῆς ἐκ δύο συγκειμένη δωματίων ἦτο πενιχρά. Ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐζῆ ἐν μεγάλῃ στενοχωρίᾳ, διότι τὸ μέγα αὐτοῦ χρέος τὸν ἠνάγκασε νὰ πωλήσῃ τὰ κτήματά του. Ἄλλοτε ἦτο πλούσιος ἔμπορος καταστραφείς ὅμως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του περιῆλθεν εἰς δεινοτάτην θέσιν. Ἡ σύζυγός του ἦτο γραῖα καὶ ἡ μόνη παρηγορία τῶν ἦτο ἡ μονογενὴς αὐτῶν θυγάτηρ.

Ἡ νεάνις εἰσῆλθεν ἐντὸς τῆς οἰκίας, ὃ δὲ καπετὰν Γαρτρὸς ἵστατο πρὸ τῆς θύρας διαλογιζόμενος τίνι τρόπῳ νὰ εἰσέλθῃ.

— Ἐμπρός, ἔμπρός! ἀπαιτεῖται θάρρος ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, ζῶν ἐντὸς τῆς θαλάσσης οὐδέποτε ἐφοβήθη καὶ θὰ φοβηθῶ τώρα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς.

Ἡ θύρα ἐκλείσθη, καὶ ὁ καπετὰν Γαρτρὸς ἔκρουσεν αὐτήν.

Ἡ γραῖα ἐλθοῦσα ἀνέκραξε

— Τί ἀγαπᾶτε κύριε;

— Νὰ εἰσέλθω, ἐὰν ἦναι δυνατὸν, καὶ θέλω φανῆ χρήσιμος εἰς ὑμᾶς.

— Ὁ πλοίαρχος εἰσελθὼν ἐχαιρέτησε μετὰ σεβασμοῦ τὸν γέροντα, ὅστις ἰδὼν τὸν πλοίαρχον ἐνδεδυμένον λαμπρὰν στολὴν ἔμεινεν ἐκπληκτικὸς καὶ ἠπόρει ποῦ ὤφειλε ν' ἀποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην.

Τὸ οἰκνμά των ἄν καὶ ἦτο μικρὸν ἦτο καθ' ὅλα νῦτρεπισμένον καὶ πανταχοῦ ἐπεκράτει ἀκρα καθαριότης. Τὸ μικρὸν ἐκεῖνο εἰκονοστάσιον, ἐφ' οὗ ἦτο ἀνηρτημένη ἡ εἰκὼν τῆς παναχράντου ἡμῶν δεσποίνης συνεκίνησε τὸν πλοίαρχον, καὶ ἐδεήθη ὅπως εὐοδώσῃ τὸν σκοπὸν του.

— Ὅρισατε ὀρίσατε ἐπανέλαβεν ὁ γέρον, σύων δύο καθίσματα, καθίσατε.

Ὁ πλοίαρχος καθίσας ἐσκέπτετο τίνι τρόπῳ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως.

Τέλος συγκεντρώσας τὸ θάρρος του εἶπε.

— Βεβαίως, ἀξιότιμε κύριε, μεγάλως ἠάπορεῖτε βλέποντες ἄγνωστον πρόσωπον εἰς τὴν κατοικίαν σας. Μὴ ταράττεσθε ὅμως καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ μάθετε τὸν σκοπὸν μου. Εἶμαι ὁ γνωστὸς τοῖς πᾶσι πλοίαρχος Γαρτρὸς ὅστις παιδίθην ζῶ ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Ὑπέστην πολλὰ ἀτυχήματα ἐν αὐτῇ, διῆλθον ἀτέρμονας ὠκεανούς μετ' αὐτὴν ἐντὸς αὐτοῦ ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον κυβερνῶ, ὅπερ εἶναι τὸ μεγαλειότερον πάντων τῶν ἀτμοπλοίων, καὶ κινεῖ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν περιέργειαν ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Ἐπιβαίνων αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ βίου ἐκινδύνευσα νὰ γείνω βορὰ τῶν ἀγρίων θαλασσιῶν κητῶν, ἀλλὰ τῇ βοήθειᾳ τῆς θείας προνοίας ἐσώθην.

Ταῦτα λέγων ὁ πλοίαρχος ἐστέναζε βαθέως

— Λοιπὸν, κύριε, ἐξηκολοθήσων ὁ πλοίαρχος θεωρῶ περιττὸν νὰ σᾶς διηγηθῶ τὸν βίον μου.

Ὁ Μόνος σκοπὸς τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου εἶναι νὰ

Δὲν ἠδυνήθη νὰ προυθέσῃ λέξιν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπληρώθησαν δακρῶν. καὶ προσέβλεπε περιλύπως τὸν γέροντα. Ὁ γέρον ἔμεινεν ἔκθαμβος καὶ ἐφαίνετο διαλογιζόμενος ποῦ ἤθελε νὰ καταλήξῃ.

— Τί ἔχετε, κύριε, νὰ μοι εἰπῆτε καὶ στενοχωρεῖσθε τόσο; Ἔστε θαρραλέος, μόνος σας πρὸ ὀλίγου μοι διηγήθητε ὅτι ἐφάνητε γενναῖος καὶ καρτερικὸς εἰς τόσας δεινὰς περιστάσεις τοῦ βίου σας καὶ τώρα δυσκολευεσθε νὰ ἐκφρασθῆτε;

— Καὶ ἔχετε, κύριε, υἱὸς ἐπανέλαβεν ὁ πλοίαρχος συγκεινιμένος.

— Εὐτυχῶς ἔχω μίαν θυγατέρα ἣτις εἶναι τὸ στήριγμα τοῦ γήρατός μου

— Θεέ μου, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ πλοίαρχος, πῶς θὰ τολμήσω νὰ ὀμιλήσω ἀφ' οὗ μοι λέγει ὅτι εἶναι προστάτις τοῦ γήρατός του;

Καὶ δὲν κάμετε πλέον κάμειαν ἐργασίαν;

— Δυστυχῶς, κύριε, ἐγήρασα καὶ δὲν δύναμαι πλέον νὰ ἐργασθῶ. Ἄλλοτε ἤμην γνωστότατος μεγαλέμπορος τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐφόρτων ἀλόκληρα ἀτμόπλοια διαφόρων μερῶν. Ἄλλ' ἡ τρομερὰ καὶ ἀδηφάγος αὐτὴ θάλασσα με ἐφερεν εἰς ὃ σημεῖον με βλέπετε σήμερον.

Πρὸ ἐξαστίας ἐπεδίβασα διάφορα ἐμπορεύματα ἐπὶ μεγάλου τινὸς ἀτμοπλοίου διὰ Λιβερπούλ, ἀλλὰ ἡ θάλασσα ἡ ἀγρία θάλασσα κατεβρόχθισεν αὐτά. Καὶ δὲν ἤρκει μόνον ὅτι ἀπώλεσα ὀλοκλήρον τὴν περιουσίαν μου, ἀλλὰ ἔχασα καὶ τὸν υἱὸν μου, ὅστις ἐπνίγη μετ' αὐτῶν καὶ τοῦ ὁποῖου τὰ ὄστα τίς οἶδεν εἰς ποῖα ἀνήλια βᾶθη εὐρίσκονται. Ἐκτοτε ἡ θέσις μου κατέστη ἀπιπιστικὴ, καὶ ἠναγκάσθη νὰ πωλήσω ἅπαντα τὰ κτήματά μου, ὅπως πληρώσω τοὺς ὀφειλέτας μου. Διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ ἀπομακρυνθῶ τῆς πόλεως ἵνα μὴ βλέπω τὴν θάλασσαν ἣτις ἀφῆρπασε τὸν υἱόν μου. Ζῶ ἔτι πέντε ἔτη μακρὰν τῆς θαλάσσης χωρὸς νὰ ἐξέλθω ποτὲ εἰς τὴν παραλίαν. Ὁ θεὸς βεβαίως με ἐλυπήθη καὶ μοι ἔδωκε τὴν θυγατέρα μου ἣτις νυχθημερὸν ἐργαζομένη διατηρεῖ μὲ καὶ τὴν σύζυγόν μου.

Ταῦτα λέγων ὁ γέρον ἤρξατο νὰ κλαίῃ ὡς παιδίον. Ὁ πλοίαρχος ἐμειδία.

— Ἠσυχάσατε παρακαλῶ κύριε, εἶπε συγκεινιμένος, ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μία διηνεκὴς βάσανος, ὅλοι ὑποφέρουσιν εἰς τὸν κόσμον αὐτόν.

— Ναὶ ὅλοι ἐν γένει, ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ὁ δυστυχέστατος ὢλων.

— Διατί, κύριε; Ἐὰν ἔλθῃ εὐκατάστατός τις καὶ ζητήσῃ τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς σας καὶ τοιουτοτρόπως ἀποκτήσῃτε πλοῦσιον γαμβρὸν ὅστις

θὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ υἱοῦ σας, τότε βεβαίως τοῦτο θὰ εἶναι δι' ὑμᾶς βάλαμον παρηγορίας.

— Πλούσιος γαμβρὸς διὰ τὴν θυγατέρα μου; Ἄλλὰ σᾶς εἶπον ἤδη ὅτι ζῶ ἐνταῦθα κεκλεισμένος πέντε ἔτη καὶ οὐδεὶς ἐφάνη ἐκ τῶν φίλων μου ὅπως ἴδῃ ἐὰν ζῶ ἢ ἀπέθανα. Μόνον ὅτε νῦν τυχόν, πάντες τακτικώτατα με ἐπεσκέπτοντο.

— Ὁ πλοίαρχος ἠκροᾶτο μετὰ προσοχῆς τοῦ γέροντος. Τέλος ὅμως μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ ἑαυτοῦ, ἐρρίφθη πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ γέροντος.

Ὁ γέρον ἠγέρθη ἐντρομος ἐκπλαγείς πῶς τοιούτος ἀνὴρ γονυπετεῖ πρὸ τῶν ποδῶν του.

Εἰπέτε εἰπέτε ἐλεύθερα εἶπεν ὁ γέρον καὶ ὅτι ζητεῖτε παρ' ἐμοῦ σᾶς ὑπόσχομαι νὰ τὸ ἐκτελέσω.

— Μοῦ τὸ ὑπόχεσθε ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης ἐκεῖνης τῆς παναχράντου ὅτι θὰ ἐκτελέσητε ἐκείνο τὸ ὅποιον θὰ σᾶς ζητήσω;

— Μάλιστα μάλιστα.

— Λοιπὸν εἶσθε πλέον πατὴρ μου. Ζητῶ τὴν θυγατέρα σας ἄνευ προικῶς ἄνευ χρημάτων. Σᾶς δίδω ἀρκετὴν περιουσίαν διὰ νὰ ζῆτε ἀνέτως.

Θέλω νὰ με θέσητε εἰς τὴν θέσιν τοῦ πνιγέντος υἱοῦ σας

Ὁ γέρον ἀκούσας τὰς λέξεις ταύτας τοῦ πλοίαρχου δὲν ἠδυνήθη νὰ προφέρῃ λέξιν, αἱ χεῖρες του ἔτρεμον καὶ ἡ ἀναπνοή του ἐκόπη.

— Πῶς πῶς εἰς γάμον

— Ναί, εἰς γάμον, δὲν με θεωρεῖτε ἄξιον αὐτῆς;

— Ὅχι, ὄχι, κύριε, αὐτὴ δὲν εἶναι ἀξία δι' ἕνα τοιούτον πλοῦσιον καὶ εὐγενῆ ὡς ὑμᾶς

— Αὐτὸ μᾶς εἶναι ἀδιάφορον. Ἐὰν ἡ θέλησις μου εἶναι τοιαύτη, δὲν πιστεύω σεῖς ν' ἀρνηθῆτε τὴν πρότασίν μου.

Ὁ γέρον δὲν ἀπῆντα καὶ ἐσκέπτετο.

— Λοιπὸν λέγετε, ἐπανέλαβεν ὁ πλοίαρχος, ἐν ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ ἀποφασίσῃτε.

— Πρέπει νὰ ἐρωτήσω καὶ τὴν θυγατέρα μου.

— Ζεθέειν. Ἀνέκραξεν ὁ γέρον, καὶ εὐθὺς ἀνεφάνη ἡ θυγάτηρ του.

— Ἀγαπητὴ μου κόρη εἶπεν ὁ γέρον, γνωρίζεις πόσον σὲ ἀγαπῶ καὶ πόσον φροντίζω διὰ σὲ ὅπως σὲ εἶδω ἀποκαταστημένην, ἵνα μὴ ὑστερομένη ἀνδρὸς μείνης μετὰ τὸν θάνατόν μου ἀπροστάτευτος. Ἰδοὺ φιλότατη μου ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἀπέστειλε γαμβρὸν πλοῦσιον ὅστις ζητεῖ τὴν χεῖρά σου. Ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ τοῦ τὴν ἀρνηθῶ, διότι πρῶτην φορὰν ἀπὸ τῶν ἐτῶν τῆς δυστυχίας μᾶς παρουσιάσθη ἀνθρώπος εἰς τὴν κατοικίαν μας. Βεβαίως τοῦτο θὰ εἶναι ἐκ θεοῦ ὅπως ἡσυχάσῃ καὶ παύσῃ πλέον ἐργαζομένη νυχθημερὸν.

Ἡ νεαρὰ κόρη ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τοῦ πλοι

άρχου πλὴν παρατήρησασα τὴν ναυτικὴν αὐτοστολήν καὶ ἐνθυμηθεῖσα τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ πνιγέντα ἀδελφὸν αὐτῆς, ἤρξατο νὰ τρέμῃ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ πρεφῆρῃ λέξιν.

— Λοιπὸν τί σκέπτεσαι εἰπέ μοι παρακαλῶ σογκατανεῦσις;

Ἡ νεάνις ἔρριψε τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὰ κάτω σιωπῶσα καὶ ἐξῆλθεν συγκεινιμένη.

— Ἴσως ἐντρέπεται εἶπεν ὁ γέρον παρατηρῶν μετὰ χαρᾶς τὸν πλοίαρχον, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι, θὰ εἶναι πρόθυμος εἰς τὸ συνοικέσιον τοῦτο.

— Λοιπὸν, πάτερ μου, ἐπανέλαβεν ὁ πλοίαρχος, ἐγὼ ἀναχωρῶ σκεφθῆτε δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς σας, καὶ αὐριον τὴν ἰδίαν ὥραν ἐπιστρέφω ὅπως μοι δώσητε ὀριστικὴν ἀπάντησιν.

Ὁ πλοίαρχος ἐγερθεὶς ἐχαιρέτησε μετὰ σεβασμοῦ τὸν γέροντα καὶ ἀπῆλθεν.

I.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ γέροντος Ἐρρίκου ὑποσχεθεῖσα εἰς τὸν πατέρα τῆς νὰ δεχθῇ τὸν γάμον τοῦτον μετὰ τοῦ πλοίαρχου Γαρτρὸς, ἐφαίνετο ὅτι μᾶλλον ἐξηναγκάσθη, ἵνα καταστήσῃ τὸν βίον τῶν γονέων τῆς ἀνετώτερον διὰ τοῦ πλοῦτου τοῦ μέλλοντος συζύγου τῆς.

— Ἀλλὰ διατί εἶσαι μελαγχολικὴ, κόρη μου, τῆς ἔλεγεν ὁ πατὴρ τῆς ἐνῶ ἐκάθηντο μετὰ τῆς συζύγου του εἰς τὴν πτωχικὴν αὐτῶν τράπεζαν; Μήπως δὲν σὲ εὐχαριστεῖ αὐτὸς ὁ γάμος; Δὲν πρέπει νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεὸν ποῦ μᾶς ἔστειλε τοιαύτην τύχην; Μετ' ὀλίγον θὰ εἶσαι πλουσία σύζυγος τοῦ κυβερνήτου τοῦ μεγάλου ἐκείνου πλοίου ποῦ ὄλοι τὸν θαυμάζουσιν.

— Ὡ! ναί, πάτερ μου. . . εἶμαι εὐχαριστημένη, καὶ διότι θὰ εὐτυχῆτε καὶ σεῖς. Ἄν εἶμαι μελαγχολικὴ, εἶναι διότι ὁ . . . ἄνθρωπος οὗτος εἶναι πλοίαρχος καὶ ἤξεύρετε πῶς τρέμω τὴν θάλασσαν.

— Ἀλλὰ παιδί μου, εἶπεν ἡ μήτηρ τῆς, μήπως ἐὰν ὁ μέλλον σύζυγός σου ἦναι πλοίαρχος, θὰ εἶσαι καὶ σὺ 'ς τὴν θάλασσαν;

— Ναί, μητέρα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀκούσω μόνον νὰ μοῦ ὀμιλῇ διὰ τὴν θάλασσαν . . . ἂν ἤμπορῶσε νὰ μοι τὸ ὑποσχεθῇ αὐτό

— Αὐτὰ, κόρη μου, εἶναι ἀνοησίαι, τὴν διέκοψεν ὁ πατὴρ τῆς καὶ πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν θεόν, ὅτι θὰ σὲ εἶδωμεν εὐτυχισμένην.

— Καλῶς, πάτερ μου, θὰ προσπαθῆσω νὰ ἦμαι εὐχαριστημένη.

II.

Ἄνυπόμονος ὁ πλοίαρχος Γαρτρὸς νὰ λάβῃ ἀ

πάντησιν διήλθε τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς αὖπνος συλλογιζόμενος τὴν Ζεβέκην.

Τὴν ὀγδόην πρωϊνὴν ὥραν ὁ πλοίαρχος εἰσέρχεται εἰς τὸ οἶκημα τοῦ γέροντος Ἐρρίκου, τὸν ὁποῖον οὗτος μετὰ χαρᾶς ἀνέμεινε, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήγγηλεν ὅτι ἡ θυγάτηρ του ἐδέχετο τὸν γάμον.

— Εὐχαριστῶ! τῆ εἶπεν ὁ πλοίαρχος ἀπεινόμενος πρὸς τὴν Ζεβέκην, καὶ ταυταχρόνως ἔθετε μόνος ἐπὶ τοῦ δακτύλου τῆς βαρύτιμον δακτύλιον.

— Δὲν ζητῶ νὰ μοῦ εἴπῃς ὅτι με ἀγαπᾷς ἐξακολούθησεν συγκεκινημένος ὁ πλοίαρχος, εἰσέτι σοῦ εἶμαι ἄγνωστος ἀλλὰ ζητῶ νὰ μοῦ ὑπασχεθεῖς ἔμπροσθεν τῶν γονέων σου καὶ τῆς εἰκόνης ἐκείνης ἣτις θὰ εἶνε μάρτυς ὅτι θὰ ἦσαι πιστή.

— Ὑπόσχομαι, Κύριε ἀπήντησεν ἡ νεανίς με φωνὴν ὑποτρέμουσαν ὅτι θὰ προσπαθίσω νὰ μὴ σᾶς δώσω ποτὲ ἀφορμὴν παραπόνων. Μετὰ δύο ἡμέρας ἦσαν νυμφευμένοι.

III.

Ὁ πρὸς τὴν σύζυγόν του ἔρωσ τοῦ πλοίαρχου Γατρὸς πῦξανεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν..... Ὁρρανή ἡ καρδιά του εἰς πᾶν ἄλλο αἰσθημα ἀγάπης ἐκτὸς τῆς πρὸς τὸ πλοῖον του στοργῆς, ἠγχοίθη ὅλη εἰς τὸν ἔρωτα τῆς Ζεβίνης τὴν ὀ-

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΣΑΡΟΝ (ISSAR—ATHEN)

Πολλοὶ βεβαίως ἔχουν ἀκούσει περὶ τοῦ Μονάρχου τῆς πρωτεύουσας τῆς Βαυαρίας πρὸς τὴν ὁποίαν τόσοι δεσμοὶ μᾶς συνδέουσιν, ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐνασμενίζονται νὰ τὸ ὀνομάζωσιν Issar-Athen —παρὰ τὸν Ἰσαρον Ἀθήνας, —ἀλλ' ὀλίγοι, εἰμεθα βέβαιοι, γνωρίζουσι τὸν λόγον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ δημόσια οἰκοδομήματα, ἅτινα ἀνὰ πᾶν βῆμα ἀναμιμνήσκουσιν εἰς τὸν Ἑλληνα τὰς προσφιλεῖς του Ἀθήνας.

Ἀνακαινιζόμενον τὸ Μόναχον ἐπὶ Λουδοβίκου, πατρὸς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως Ὀθωνος, οὗτος ἔλαβεν ὡς βᾶσιν τὰ εὐκλεῆ μνημεῖα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ἀπειροπληθῆ οἰκοδομήματα ἀναπαριστῶντα τὰς Ἀθήνας εἰσὶν ἐγκατασπαρμένα ἐν αὐτῷ.

Ἴδου τὰ κυριώτερα τούτων: Τὰ Προ-

ποῖαν ἐλάτρευεν. Ἀλλὰ τὴν ἐλάτρευεν κατὰ ἴδιον ἑαυτοῦ τρόπον, ὡς πράγμα τι. ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτώμενον, τὸν ὁποῖον ἠδύνατο νὰ κάμῃ ὅ, τι ἤθελεν. Ἦθελεν ἡ σύζυγός του νὰ τὸν ὑπακούῃ τυφλῶς. Τὴν ἐλάτρευεν καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλει ἦτο πρὸς αὐτὴν ἀπότομος καὶ δεσποτικός.

— Ζεβέκην, τῆ εἶπεν ἐσπέραν τινα με τόνον φωνῆς προστακτικόν, αὐριον ὁ Ἀετὸς τῆς Θαλάσσης ἀποπλέει δι' Αὐστραλίαν· θὰ ἔλθῃς μαζί μου... Γνωρίζω πόσον σὲ τρομάζει ἡ θάλασσα, ἀλλὰ διὰ τοῦτο θέλω νὰ συνειθίσῃς, διότι δὲν πρέπει νὰ ἀκουσθῇ ὅτι ἡ σύζυγός τοῦ πλοίαρχου Γατρὸς, ὅστις ἀντιμετώπησε μέχρι τοῦδε τοὺς φεβροτέρους κινδύνους φοβᾶται τὴν θάλασσαν.

Ἡ νεκρὰ σύζυγός του δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀντιλέξῃ καὶ τὴν ἐπομένην ἀφοῦ ἀπεχειρήθησε τοὺς γονεῖς τῆς εὐρίσκετο παραπλεύρως τοῦ συζύγου τῆς ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ «Ἀετοῦ τῆς Θαλάσσης» ὅστις με τὴν βροντώδη φωνὴν του ἐδίδεν τὰ προστάγματα.

Μετ' ὀλίγον τὸ πλοῖον λῦσαν τὰ πρυμνήσια διέσχίζεν ὑπερήφανος καὶ μεγαλοπρεπὲς τὰ ὕδατα καὶ ἐξήρχετο τοῦ λιμένος.

(ἀκολουθεῖ)

πύλαια, εὐμέγεθες οἰκοδόμημα, κτισθὲν ἐν δωρικῷ ρυθμῷ κατὰ τὸ σχέδιον τῶν Προπυλαίων τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ μνημεῖον τοῦτο τῆς ἀρχαίας εὐκλείας συνέδεσεν ὁ ἐλληνικώτατος Λουδοβίκος πρὸς τὰς εὐκλεεστέρους σελίδας τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τούτου πλευρῶν ἀνέγραψε τὰ ὀνόματα τῶν ἐνδοξοτέρων ἡρώων τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἱεροῦ τοῦ 1821 ἀγῶνος. Ἀριστερᾶ ἡ Γλυπτοθήκη ἐν Ἰωνικῷ ρυθμῷ εἰς ἣν εἶνε ἀποτεθησαυρισμένη πλουσιωτάτη συλλογὴ ἐλληνικῶν ἀγαλμάτων ἀρίστης τέχνης καὶ ἀνεκτιμήτου ἀξίας, ἐν ἣ προέχουσι τὰ ἀετώματα τοῦ ναοῦ τῆς Αἰγίνης τὰ γνωστὰ εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀγινῆται». Προσέτι ἐν τῷ παραπλεύρως τῆ Γλυπτοθήκης Μουσείῳ εὐρίσκονται ἐκμαγεῖα τῶν σπουδαιοτέρων ἀγαλμάτων τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῖς Μουσείοις τῆς Εὐρώπης εὐρισκομένων. Δεξιὰ τῶν Προ-

πυλαίων ἡ Ἐκθεσις ἐν Κορινθιακῷ ρυθμῷ ἐκτισμένη. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχει πλῆθος πινάκων ἐκ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος εἰλημένων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναγράφομεν τοὺς σπουδαιοτέρους. α.) Ναυμαχία τῆς Σαλαμίνας. β.) Αἱ ἐκ τοῦ Περικλέους. γ.) Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. δ.) Γάμοι τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαρείου ἐν Σούσαις κλπ. Ἄλλη σειρά εἰκότων διαφόρων τῆς Ἑλλάδος πόλεων καὶ τοποθεσιῶν ἦτοι: τὰς Ἀθήνας, τὴν Σπάρτην, τὴν Σαλαμίνα, τὸν Μαραθῶνα, τὰς Θήβας, τὴν Σικυῶνα κλπ. Καὶ ἄλλη ὡσαύτως σειρά εἰκόνων περιστανοῦσῶν τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ ἐν τῷ ἀγγλικῷ κήπῳ μικρὸς ναῖσκος. Ἡ «Στοὰ τῆς δόξης» παρὰ τὸ κολοσιαῖον ἀγαλμα τῆς Βαυαρίας Δωρικοῦ ρυθμοῦ. Τὸ ἀγαλμα τῆς Ἀθηναῖς ἔμπροσθεν τῆς πύλης τοῦ αὐλικῷ κήπου. Τὰ ἐν τῇ προσόψει τῆς Βιβλιοθήκης μαρμάρινα ὑπερφυσικοῦ μεγέθους ἀγάλματα Ὀμήρου, Θουκυδίδου, Ἰπποκράτους, Ἀριστοτέλους. Τὰ ἐκ ξύλου ὑπερφυσικά ἀγάλματα πα-

ριστῶντα τοὺς ἑπτὰ ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους.

Τὸ πολυτιμώτερον ὁμῶς κειμήλιον διὰ πάντα Ἑλληνα εἶνε ἐν τῷ Ἐθνικῷ τοῦ Μονάρχου Μουσείῳ ὅπου εἰσὶ κατατεθειμένα αἱ ἐνδυμασίαι τοῦ Ὀθωνος καὶ Ἀμαλίας. Ἡ φουστανέλλα τοῦ αἰμυνήστου βασιλέως, ἡ φουστανέλλα ἣν ἐκληροδότησεν αὐτῷ ὁ Διάκος, ὁ Βότσαρης, ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ Παππαφλέσσας, ὁ Καραίσκος, οἱ Μαυρομιχάλοι· ἡ φουστανέλλα δι' ἣς ἐνέδυσαν αὐτὸν ὁ Κολοκοτρῶνης, ὁ Νικηταρᾶς, ὁ Τζαβέλλας, ὁ Ζαίμης, ὁ Λόντος καὶ ἅπανα ἡ χορεία ἡ περικυκλώσασα τὸν θρόνον του τῆ 25 Ἰανουαρίου 1833. Τὸ φέσι ὅπερ ἔθηκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ὁ Μιαούλης, οἱ Κουντουριῶται, ὁ Κανάρης, ὁ Παππανικολῆς, ὁ Σαχίνης. Ἐκεῖ ἐπίσης ἀνάκεινται τὸ στέμμα καὶ τὸ σκῆπτρον του.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις διακρίνονται εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Ἑλληνοσ παρατηρητοῦ ἐκ τῆς ἀφανείας τοῦ ὑπογείου θόλου των οἱ τάφοι τοῦ Ὀθωνος καὶ Ἀμαλίας.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ὁ χορὸς συνέκειτο ἐξ 24 προσώπων καὶ εἶχε σχῆμα τετράγωνον διηρεῖτο δὲ εἰς δύο καὶ εἰσέρχεται ἐξ ἀντιθέτων μερῶν δηλ. τὸ ἡμισυ δεξιόθεν, τὸ δὲ ἡμισυ ἀριστερόθεν κατὰ τὴν ὑποτειμένην προέλευσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀγρῶν. Συνέκειτο δὲ ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὀρχομένων ἅμα, καὶ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο κόρδαξ. Εἰς τὰ σατυρικά δράματα ὁ χορὸς συνέκειτο ἐκ σατύρων, ἡ δὲ ὄρχησις αὐτῶν ὀνομάζετο Σίκινυς. Ὑπῆρχε δὲ καὶ τὸ πάλαι καθὼς καὶ σήμερον διάκρισις θέσεων. Διότι τὰς πρώτας θέσεις ἐγγὺς τῆς θυμέλης κατεῖχον οἱ ἄρχοντες, καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐλέγετο τὸ καλὸν θέατρον· ἐλέγετο δὲ ἐκ μεταφορᾶς καὶ τὸ καλὸν ξύλον. Τὰ δὲ λοιπὰ ἐλέγοντο ἐδώλια τὰ ὁποῖα κατελάμβανον εἰσερχόμενοι διὰ τῆς ὑπογείου εἰσόδου, δι' εἰσιτηρίων, ἅτινα ἐκαλοῦντο σύμβολα. Ἐπὶ τῶν συμβόλων τούτων ἦν ἐγγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐδωλίων. Τὰ χρήματα δὲ τὰ ὁποῖα ἐπλήρωνον διὰ τὸ εἰσιτήριον ἐλέγοντο θεωρικά, ἐχορηγοῦντο δὲ αὐτοῖς ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀρχῶν.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦτο δυνατόν εἰς αὐτοὺς νὰ κάθηνται ἐπὶ λιθίνων ἐδωλίων διαρκῶς ἔφερον οἱ μὲν πενέστεροι μεθ' ἑαυτῶν σανίδας, οἱ δὲ πλούσιοι καὶ οἱ ἄρχοντες προσκεφάλαια διὰ τῶν δούλων των.

Αἱ παραστάσεις ἐγένοντο ἀπὸ πρωίας καὶ διήρουν ὅλην τὴν ἡμέραν, δότι παριστάνοντο ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ δύο καὶ τρία δράματα, ἀγωνιζόμενων τῶν ποιητῶν τίς νὰ λάβῃ τὸν στέφανον τῆς νίκης καὶ διὰ νὰ μὴ προσβάλλωνται κατὰ τὸ θέρος ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐφόρον σκιάδια, ἐν καιρῷ δὲ καταιγίδος διακοπτομένης τῆς παραστάσεως κατέφευγον πάντες ὑπὸ τὰς στοᾶς. Τὰ εἰσιτήρια ἐπώλει ὁ θεατρῶνης ἢ θεατροπώλης ἢ ἀρχιτέκτων, ὅστις εἶχε καὶ βοηθοὺς καλουμένους χαλκολόγους. Δὲν ἐγίνοντο δὲ ὡς καὶ σήμερον συχναὶ παραστάσεις, ἢ μόνον κατὰ τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ Διονύσια. Ὅτε ποιητῆς τις εἶχε δράμα τι νὰ διδάξῃ ὤφειλε ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὅπως προμηθεύσωσιν αὐτῷ χορὸν, καὶ ἂν μὲν ἐμελλε νὰ διδαχθῇ τοῦτο εἰς τὰ Ληναῖα ὤφειλε ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν ἄρχοντα Βασιλέα· ἐὰν δὲ εἰς τὰ μεγάλα Διονύσια ἀπηλυθύνετο εἰς τὸν Ἐπώνυμον. Τοῦτο ὁμῶς ἐγίνετο ἀφ' οὗ προηγούμενος τὸ δράμα ἐνεκρίνετο, καὶ πρὸς τοῦτο καθυπεβάλλετο τοῖς ἄρχουσιν. Αἱ δαπάναι

τοῦ χοροῦ κατεβάλλοντο ὑπὸ χορηγοῦ. Ἐδίδα-
σκε δὲ τὸν χορὸν ἢ αὐτὸς ὁ ποιητής, ἢ ἐλάμβαν-
ε πρὸς τοῦτο χοροδιδάσκαλον τινὰ τὸ ἐπάγ-
γελμα πρὸς δὲ ἐνεπιστεύετο τὴν διδασκαλίαν,
εἰς τοὺς διαφόρους ὅμως ἐλιγμοὺς ἐγύμναζε τὸν
χορὸν ὁ ὀρχηστροδιδάσκαλος.

Η ΝΕΚΡΑ

(Κατὰ τὸν Guy de Maupassant).

Δὲν θὰ διηγηθῶ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔρωτός μου.
Ὅλοι οἱ ἔρωτες ἔχουν πάντοτε τὴν αὐτὴν ἱστο-
ρίαν.

Συνητηθήμεν, δὲν ἤξεύρω πλέον ποῦ καὶ
πῶς, καὶ ἠγαπήθημεν. Ἴδου τὸ πᾶν. Πόσοι
τὴν εἶχον ἀγαπήσει παραφῶρως. Δὲν ἐβλεπον
ἄλλο τι ἐν τῷ κόσμῳ παρά αὐτήν, δὲν εἶχον
ἄλλην σκέψιν ἀπὸ αὐτήν, ἄλλην ἐπιθυμίαν ἐν
τῇ καρδίᾳ ἀπὸ τὸν ἔρωτά της, ἄλλο ὄνομα εἰς
τὰ χεῖλη ἀπὸ τὸ ἰδικόν της.

Πόσον εἴμεθα εὐτυχεῖς! Ἐπὶ ἐν ἔτος ἔζησα
ὡς ἐν ὄνειρῳ. Ἐν ἔτος μὲ τὰ αἰσθητά της,
μὲ τὰ χάρδια της, εἰς τοὺς βραχίονάς της, ὑπὸ
τὸ γλυκύ της βλέμμα, μὲ τὰς ἐνθέρμους θωπι-
ας της, μὲ τὰ λόγια της, μὲ τὰ γέλοια της,
μὲ τὰς αἰσθητάς, περικεκαλυμμένας, συνδεδε-
μένας μὲ πᾶν ὅτι ἐξ αὐτῆς προήρχετο, μὴ ἔ-
χων συναίσθησιν ἐμαυτοῦ, μὴ γνωρίζων ἐὰν ἦτο
ἡμέρα ἢ νύξ, μὴ ἤξεύρων ἐὰν ἔζων ἢ ἤμην ἀπο-
θαμμένος.

Αἶφνης ἐν ἐσπέρας ἐπέστρεψε διάδροχος καὶ
μοῦ εἶπεν ὅτι ἦτον ἀδιάθετος. Τὴν ἐπαύριον
ἤρχισε νὰ βήχη καὶ ἔβηχεν, ἔβηχεν ἐπὶ μίαν
ἐβδομάδα περίπου καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν κλινὴν
ἀσθενής.

Τί εἶχε συμβῆ δὲν γνωρίζω. Ἡμὴν σὰν τρελ-
λὸς βλέπων αὐτὴν κλινήρη, καὶ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ
ὅτι θὰ τὴν ἔχανον. Ἐβλεπον νὰ ἔρχεται ὁ ἰα-
τρός, νὰ γράφῃ καὶ νὰ φεύγῃ, νὰ τῆς φέρουν
φάρμακα, νὰ τῆς τὰ δίδῃ μία νοσοκόμος, καὶ
ἐγὼ γυρμένος εἰς τὸ κεφάλι της, καταφιλῶν
τὰς χεῖρας της, νὰ τὴν ἐρωτῶ καὶ νὰ μοῦ ἀπαν-
τᾷ μὲ τὴν γλυκεῖαν της φωνήν, μὲ τὸ ὑγρὸν
της βλέμμα καὶ νὰ ὀμιλῶμεν ἀδιακόπως ἀν-
ταλλάσσοντες μυρίους ἀσπασμούς. Τί εἶπαμεν;
Δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον. Τὰ ἐλησμόνησα ὅλα,
ὅλα, ὅλα.

Ἐνα βράδυ ἦτο χειρότερα, δὲν μοῦ ὠμίλει,
πλέον, μοῦ ἐμεῖδία μόνον . . . καὶ . . . ἀπέ-
θανεν.

Ἀπέθανεν ἀκούω ἀκόμη τὸν μικρὸν της ἀ-

ναστεναγμὸν, τὸν τόσον ἀδύνατον, τὸν περιπα-
θῆ, τὸν τελευταῖον τῆς ἀναστεναγμὸν.

Ἐκτοτε δὲν εἶδον πλέον τίποτε. Δὲν ἐνθυ-
μοῦμαι παρά μόνον τὰ κτυπήματα τοῦ σφυρίου,
ὅταν ἐκάρφωνον τὸ φέρετρον. Θεέ μου. Ἐτάφη;
ἐτάφη! Αὐτὴ ἐντὸς τοῦ κρύου τάφου, ὑπὸ τὸ
χῶμα, δὲν θὰ τὴν ἐβλεπον πλέον! Ἐφυγα,
ἔτρεχα ὡς τρελλός, δὲν ἤξεύρω ἐὰν ἐπέστρεψα
εἰς τὴν κατοικίαν μου. Τὴν ἐπαύριον ἀνεχώρουν
διὰ τὴν Ἰταλίαν.

Χθὲς ἐπανῆλθον εἰς Παρισίους. Ἐπῆγα εἰς
τὴν κατοικίαν μου· ἀλλ' ὅταν ἐπανεῖδον τὸ δω-
μάτιον, ὅπερ κατείχομεν μετ' ἐκείνης, τὴν κλί-
νην μας, τὰ ἐπιπλά μας, τὰς αἰσθητάς της,
ὅλα τὰ μικρὰ τῆς πράγματα ποῦ μετεχειρίζετο
ὀλίγον ἐλειψε νὰ ῥιφθῶ ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἀπὸ
τὴν λύπην μου. Δὲν ἤδυνάμην νὰ μένω ἐκεῖ
ὅπου ὅλα θὰ μοῦ τὴν ἐνθύμιζον, ἔλαβον τὸν πι-
λον μου ἵνα φύγω, ἀλλὰ αἶφνης ἵσταμαι πρὸ
τοῦ καθρέπτου.

Σταματῶ πρὸ αὐτοῦ ὅστις συχνὰ τὴν εἶχε
κατοπτρίσῃ ἀπὸ τὰ μικρὰ κομψὰ τῆς ὑποδήμα-
τα μέχρι τῆς πλουσίας κόμης της. Ἰστάμην ἐ-
κεῖ τρέμων, βλέπων τὴν ὕελον, νομίζων ὅτι θὰ
τὴν ἐβλεπον, νομίζων ὅτι ἀγαπῶ τὴν ὕελον ἢ
τις τσακίς τὴν εἶχεν ἀναπαραστήσει.

Ὡ ἀνάμνησις! ἀνάμνησις! Τί εὐτυχεῖς οἱ ἄν-
θρωποι, τῶν ὁποίων ἡ καρδία εἶναι ὡς τὸ κά-
τοπτρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου διέρχονται καὶ ἐξαλεί-
φονται οἱ κατοπτρισθέντες, τὸ ὁποῖον λησμονεῖ
πᾶν ὅ,τι περιέβαλε, πᾶν ὅ,τι ἀναπᾶρέστητε,
πᾶν ὅ,τι διήλθεν ἐνώπιόν του.

Πόσον ὑποφέρω! Θεέ μου!

Ἐξῆλθον ἐκεῖθεν, μὴ γνωρίζων ποῦ πηγαίω,
ὅτε εὐρέθην ἐν τῷ νεκροταφείῳ ἀνεῦρον τὸν τά-
φον της, μὲ τὸν ἀπλοῦν μέλανα σταυρὸν τοῦ
ἐφ' οὗ φιλικὴ χεὶρ εἶχε χαράξει τὰς λέξεις!

«Ἠγάπησεν, ἠγαπήθη, ἀπέθανεν».

Αὐτὴ λοιπὸν ἐκεῖτο ὑπὸ τὸ χῶμα τοῦτο, σε-
σηπιῦα. ὦ φρίκη! ὦ φρίκη! Ὀλώλυζον μὲ τὸ μέ-
τωπον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, δὲν ἤξεύρω ἐπὶ πόσῃν
ὥραν, ὅτε ἀνεγερθεὶς εἶδον ὅτι ἐπλησίαζεν ἡ νύξ.

Παράδοξος τρελλὴ ἐπιθυμία μ' ἐκυρίευσε. Νὰ
διέλθω τὴν νύκτα πλησίον της, νὰ κατακλιθῶ
τελευταίαν νύκτα μαζὴ της.

Διὰ νὰ μὴ μὲ ἴδωσιν οἱ φύλακες ἐκρύβην
εἰς ἀπομεμακρυσμένην τοῦ κοιμητηρίου γωνίαν,
ὅπου ἦτο ὠραῖος ἀνθὼν ἀπὸ ἀνθρωπίνους σάρ-
κας τρεφόμενος.

Ἡ νύξ ἐπῆλθεν. Ἐξῆλθον τῆς κρύπτης μου
καὶ ἠσθανόμην τὴν καρδίαν μου πιεζομένην.
Περιεπάτουν μὲ σιγαλὰ βήματα, φοβούμενος μὴ

διαταράξω τὴν ἡσυχίαν τῆς πόλεως τῶν νε-
κρῶν, καὶ ἀνεζήτουν τὸν τάφον της, τὸν ὁποῖον
δὲν ἤδυνάμην νὰ ἀνεύρω τώρα.

Περιεπλανήθην ἐπὶ μακρὸν, προσκρούων ἐπὶ
τῶν τάφων, ἐγγίζων, ψηλαφίζων τοὺς λίθους,
τοὺς σταυρούς, τὰς κιγκλίδας, προσπαθῶν νὰ
ἐπιγνώσω τὸ ὄνομά της, χωρὶς νὰ τὴν εὕρισκω.
Ὅποια νύξ φρικώδης!

Δὲν ὑπῆρχε σελήνη, φόβος ἤρχισε νὰ μὲ κα-
ταλαμβάνῃ, φόβος φρικώδης ἐντὸς δύο σειρῶν
τάφων. Δεξιὰ ἀριστερά, ἐμπροσθεν ὀπισθεν τά-
φον. Πανταχοῦ τάφον, τάφον. Τὰ γόνα-
τα ἐλόγιζον, δὲν ἤδυνάμην νὰ βαδίσω πλέον
καὶ ἐλάθισα εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν.

Σιωπὴ ἤτις μὲ ἐτρόμαξε. Δὲν ἤκουον παρά
τοὺς παλμούς τῆς καρδίας μου. Ὅτε μοὶ ἐφά-
νε ὅτι ἤκουον καὶ ἄλλο πράγμα.

Τί; Θόρυβόν τινα συγκεχυμένον ἀκατανόητον,
ὑπὸ τὴν γῆν ταύτην τὴν κατεσπαρμένην μὲ πτώ-
ματα.

Εἶχον παραλύσει ὑπὸ φρίκης, ἐμέθυον ὑπὸ
τρόμου, ἤθελα νὰ φωνάξω, νὰ ὀλοούξω, νὰ ἀπο-
θῆνα. Ὅποια φρικώδης νύξ!

Αἶφνης, ἡ πλάξ ἐφ' ἧς ἐκαθήμην μοὶ ἐράνη
ὅτι ἐκινεῖτο, ἀνεπήδησα ἐπὶ τοῦ γειτονικοῦ τά-
φου καὶ εἶδον τὴν πλάξ ἀνασειομένην καὶ ἐπε-
ρῆνα ὁ νεκρός, σκελετός, γυμνός. Ἐβλεπον κα-
λῶς, ἀν καὶ ἡ νύξ ἦτο σκοτεινὴ, καὶ ἠδυνήθην
νὰ ἀναγνώσω ἐπὶ τοῦ σταυροῦ του.

Ἐνθάδε κεῖται Ἰάκωβος Ὀλιβιάν, ἐτῶν
51. Ἠγάπα τοὺς οἰκείους του, ὑπῆρξε τίμιος
καὶ καλὸς καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ Κυρίου».

Τότε βλέπω τὸν νεκρὸν νὰ λάβῃ λίθον μικρὸν

Ο ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οἱ κάτοικοι τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εἶνε
ὑπέρπλοιοι, οὗτοι εἶνε ἐν ὄλῳ 1,500 περίπου
καὶ ἔχουσι κτηματικὴν μὲνπεριουσίαν ἐκτάσεως
147,000 στρεμμάτων, ὥστε ἀνολογῶσιν 100
στρέμματα εἰς ἕκαστον κάτοικον, κτηματικὴν
δὲ 7858694 δολλάρια, κατατεθειμένα ἐπὶ τό-
κῳ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῶν Ἠνωμένων
πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἐκαστος τῶν εἰς τὴν
φυλὴν ταύτην ἀνηκόντων λαμβάνει παρά τῆς
Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως τὴν ἀνάλογον μερί-
δα τοῦ τόκου, 1500 φράγκα περίπου, εἰς ἣν
πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ἐ: τῆς κτηματικῆς
περιουσίας εἰσόδημα.

Ἡ πλουσιωτάτη γυνὴ τῆς Νοτίου Ἀμερι-
κῆς εἶναι ἡ ἐν Σαντιάγω τῇ πρωτεύουσῃ τῆς

μιτερὸν καὶ ἀφοῦ ἐξήλειψε τὰ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ
του γεγραμμένα, ἤρξατο νὰ χαράσῃ διὰ φω-
τειῶν γραμμάτων τὰ ἑξῆς.

«Ἐνθάδε κεῖται Ἰάκωβος Ὀλιβιάν, ὅστις
διὰ τῶν σκληροτήτων ἐπέσπευσε τὸν θάνατον
τοῦ πατρὸς του, διὰ νὰ τὸν κληρονομήσῃ, ἐτυ-
ράννησε τὴν σύζυγόν του καὶ τὴν ἐθανάτωσε,
ἐβασάνισε τὰ τέκνα του, ἠπάτησε τοὺς φίλους
του, ἔκλεψεν ὅσα ἠδυνήθη καὶ ἀπέθανεν ἄθλιος».

Καὶ ὁ νεκρὸς ἐστὶ καὶ ἐθαύμασε τὸ ἔργον
του εὐχαριστημένος. Στρέφω γύρωθεν καὶ ὄλοι
οἱ τάφοι εἶχον ἀνοιχθῆ καὶ οἱ νεκροὶ ἔγραφον
τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῶν ἐπιτυμβίων πλακῶν των.

Ἐσκέφθην τότε, ὅτι καὶ αὐτὴ ὡσαύτως θὰ
ἔγραφε καὶ ἤθελα νὰ ἴδω τὴν ἀλήθειαν. Ὁ φό-
βος μοῦ ἔφυγεν. Ἠρχισα νὰ τρέχω ἀνὰ μέσω
τῶν τάφων, τῶν ἡμιανοίκτων φερέτρων, τῶν
πτωμάτων χωρὶς νὰ φοβοῦμαι καὶ βέβαιος ὅτι
θὰ τὴν ἀνεύρισκον.

Τὴν εἶδον καὶ τὴν ἀνεγνώρισα μακρόθεν.

Ἐπὶ τοῦ σταυροῦ της ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶχον
ἀναγνώσει «ἠγάπησε, ἠγαπήθη, ἀπέθανε», εἶχε
χαράξει.

«Ἐξελθοῦσα ἡμέραν τινὰ διὰ νὰ ἀπατήσῃ
τὸν ἐραστὴν της, ἐβράχη, ἐκρουολόγησε καὶ ἀπέ-
θανε».. . . .

Φαίνεται ὅτι μὲ ἀνεῦρον ὅτε ἀνέτειλεν ἡ ἡμέ-
ρα ἀναίσθητον πλησίον τοῦ τάφου της.

B. B.

Χιλῆς, οἰκοῦσα σενιόρα Ἰσιδώρα Κουσίνο. Ἐπὶ
τοῦ λαοῦ ἐπινομάζεται κόμησσις τοῦ Μοντε-
χρίστου, διότι ἀληθῶς τὰ πλοῦτη αὐτῆς ὑπερ-
βαίνουν τὰ μυθολογούμενα τοῦ Μοντεχρίστου.

Ἄλλ' ἡ σενιόρα Κουσίνο ἐκαυχᾶται μᾶλλον
διὰ τὴν εὐγένειαν παρά διὰ τὰ πλοῦτη αὐτῆς,
διότι κατάγεται ἀπὸ τοὺς παλαιούς Ἰσπανούς
κατακτητὰς τοῦ νέου κόσμου. Ἀπὸ τὴν θανάτῳ
σύζυγόν της ἐκληρονόμησεν γαίης ἀνυπολογί-
στου ἐκτάσεως, ἑκατομμύρια εἰς μετροπὴ, πο-
λυκρίθμους ἀγέλας βοσκημάτων, καὶ πλὴν τού-
των ἀνθοκωρυεῖα, χαλκωρυεῖα, ἀργυρωρυ-
χεῖα, στόλον μέγαν ἀτμοπλοίων καὶ ἰστιοφόρων,
πολυπληθῆ ἐργοστάσια καὶ ἓνα σιδηρόδρομον.
Ἐκ τούτων εἰσπράττει ἐτήσιον εἰσόδημα πολ-
λῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ἐκ μόνων δὲ
τῶν ἀνθοκωρυεῶν αὐτῆς ἔχει μνησίον εἰσό-
δημα ὀγδοηκονταεπιπληθίων δολλαρίων, ἧτοι
ἐτήσιον εἰσόδημα πέντε καὶ πλέον ἑκατομμυ-
ρίων δραχμῶν.

Ο Αμερικανικός Βανδερβίλτ υπολογίζει την περιουσίαν του εις 194,000,000 δολλάρια. «Είμαι, έλεγεν, επ'εσχάτων προς φίλον, ο πλουσιώτατος κάτοικος τής γης. Του δουκός τής Ουεντμινστέρας ή περιουσία υπολογίζεται εις 200,000,000 δολλάρια, άλλ' αποφέρει δύο τοις έ-

κατόν, ενώ ή έμη περιουσία αποφέρει εξ.» Η καθημερινή πρόσδοος του Βανδερβίλτ ανέρχεται εις 28.334 δολλάρια ανά πᾶσαν δε ώραν εισπράττει εκ τόκων 1180 δολλάρια. Έκ περιουσιᾶ πορίζεται κατ' έτος 2,000,000 δολλάρια εξ εκποιήσεως γαιών.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Σκέψις χωρικού.

«Δέν πορώ να καταλάβω τί παράξενoi άνθρωποι είνε αυτοί εδώ εις την πρωτεύουσαν! Όταν έρχομαι την καθημερινή με το κάρρο φορτωμένο φουσί, όλοι παραμερίζουν για να περάσω. Και τώρα τη σκόλη, που φορώ και τα καλά μου ρούχα, κανείς δέν γυρίζει να με κυττάξη.

— Μαμά, πότε θα σε ξαναπιάση πάλη θέρμη;

— Γιατί, παιδί μου;

— Για να μου δώσης πάλι το κουτί των χαπιών.

Διδάσκαλος.—Διά να καταλάβετε τί είνε προς τον πλησίον αγάπη, ας σας φέρω ένα παράδειγμα. Πηγαίνετε δύο περίπατον και ό ένας γλυστρά και πέφτει 'ς ένα χανδάκι με νερό. Τί απαιτεί τώρα ή προς τον πλησίον αγάπη; Τί θα έκαμνες σύ, Πέτρο;

Πέτρος.—Δέν θα μπορούσα να βαστάξω από τα γέλοια!

Εις το μάθημα τής Γεωγραφίας.

Ο Διδάσκαλος. Ποίους και πύσους πόλους γνωρίζεις;

Ο Μαθητής. Τρεις: τον Βόρειον, τον Νότιον και τον πῶλον που έκαθαλίκευσεν ο Χριστός όταν εισήλθεν εις τα Ίεροσόλυμα.

Ο Αγαθόπουλος δίδει προς ζύγισιν έπιστολήν τινα εις το ταχυδρομείον.

— Είνε πολύ βαρεια, τῷ λέγει ο υπάλληλος, να βάλλετε εν γραμματόσημον των 20 ακόμη.

— Ωραία! αναφωνεί ο Αγαθόπουλος, μπράβο σου που τώδρηκες: τί λές, βρε αδελφέ, κη' άλλο γραμματόσημο για να βαρύνη ακόμη περισσότερο;

— !!!

Διάλογος δύο τυφλών.

— Τόν γνωρίζεις αυτόν τον κύριον που πε-
ασε;

— Έξ' όψεως μόνον.

— Ο κ. Χ. . . προσβληθείς από πλευρίτιδα συμβουλευεται τον Ιατρόν.

— Μήπως ο πατήρ σας ήτο φθισικός; έρωτώ ούτος.

— Όχι, Ιατρέ, ήτο φωτογράφος.

Δικηγόρος τις, καλούμενος ως μάρτυς πρὸ του δικαστηρίου περιπλέκει από σκοπού την κατάθεσίν του.

— Κύριε δικηγόρε, τῷ παρατηρεί ο πρόεδρος διακόπτων αυτόν, λησιμονήσατε προς στιγμήν το έπάγγελμά σας και εϊπήτέ μας την αλήθειαν.

Ο Δ. . . δανεισθείς παρά διαφόρων Ίσραηλιτών αρκετάς ποσότητας χρημάτων, άνέμενε να κληρονομήσῃ θεϊόν του τινα, όπως έξοφλήσῃ τὰ χρέη του. Άλλ' ο θεϊός του ούτος νυμφευθείς άπροσδοκίτως απέκτησεν υϊόν. Μαθών τούτο ο Δ. . . εϊπε:

— Το γεννηθέν παιδίον είνε ο Μεσσίας, έλθών εις τον κόσμον προς καταστροφήν των Ίουδαίων.

Φιλάργυρος τις άποθανών, άφηκε περιουσίαν συνισταμένην εκ 900,000 φρ. εις τινα φίλον του, υπό τον όρον όμως να θέσῃ ούτος 30,000 φρ. εντός του φρερέτρου του. Πλήν ο φίλος άναλογισθείς το μέγεθος τής ματαιίας ταύτης άπωλείας τόσων χρημάτων, έθεσεν εν τῷ φρερέτρω του άγαπητού κληροδότου έπιταγήν 30,000 φρ., πληρωτέαν άμα τῇ έμφανίσει.

**ΟΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ
Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ**

ΟΠΛΟΠΟΙΟΥ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ
33-όδος Αθηνᾶς-33

Κατασκευάζονται και έπισκευάζονται παντός είδους όπλα, και χρωματίζονται άπαραμίλλως ως εν Εύρώπῃ. Έργασία άκριβής. Τιμαί συγκαταβατικότητας τα μόνα πλεονεκτήματα του Καταστήματος.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΔΕΑ ΝΤΟΚΟΥ

-όδος Αιόλου αριθ. - 147

Άπαντα τῆς μπακαλικῆς είνε εύθηνά και φρέσκα.

**ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΠΑΥΛΟΥ Ι. ΑΛΜΗΕΡΤΟΥ**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

4-όδος Μενάνδρου αριθ. - 4

(Πυρὰ το παλαιόν θέατρον.)

ΕΠΙΠΛΑ

Μπουρέδες, λαδαμάν, καθίσματα, τραπέζια, καναπέδες, ταπετσαρία κλπ.
Παντός είδους

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

Διαφόρων είδων κουφώματα, θύραι, έξώθυραι, παράθυρα και παντός είδους

Άπαντα τα άνωτέρω με ύλικά άρίστης ποιότητος, κατασκευή άμ. λλωμένη παρά την των καλλιτέρων έργαστασίων και με έκπτωση 10 ο/ο των άλλων.

Το κατάστημα αναλαμβάνει έργολαβικώς την οικόδομήν οικιών ως και έπισκευήν τοιοούτων.

Ταχύτης περι την εκτέλεσιν, στερεότης, εκλογή άρίστη ύλικώς και ειλικρίνεια είνε τα συστατικά του άνω καταστήματος.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΛΕΥΡΟΠΟΙΕΙΩΣ

ΚΑΙ ΑΡΤΟΠΟΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΙΑΝΝΕ όδος Έλευθέριας.

Άλευρα δικύφρων ποιοτήτων—Τιμηί συγκαταβατικαί.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ Ο ΓΡΥΨ όδος Παλάδος

Κατασκευάζονται διάφορα μηχανήματα στερεά.

ΠΙΛΟΠΛΕΙΑ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΙΜΠΛΑΗ

όδος Αιόλου Σταδίου

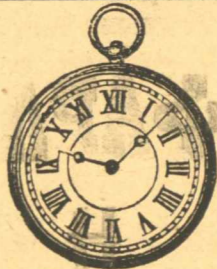
Μεγάλη συλλογή χει-

μερινών πέλων ανδρών

Πλουσία συλλογή παιδών

Ποιότητες έκλεκτα

εύθηνά.

**ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
Ι. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΥ**

όδος Αθηνᾶς.

(κάτωθι δημαρχίας)

Πωλούνται και αγοράζονται διάφορα κοσμήματα Έπισκευάζονται ώρολόγια.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις

Ο Γ Ρ Υ Ψ

Ὁδὸς Παλλάδος

Ἐν αὐτῷ θὰ εὐρίσκωσιν οἱ προσερχόμενοι στερεότητα καὶ μεγάλην εὐθηνίαν. Ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν παντὸς εἶδους μηχανήματος ἤτοι

Ἡλεκτρικῶν ἔργων, κωδῶνων, τηλεφῶνων ἤλεκτρομηχανῶν, ἤλεκτρικῶν φώτων, ἀντλιῶν, ὑδραυλικῶν εἰδῶν, ἀποχωρητηρίων, πιεστηρίων κλ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΓΝΩΣΤΟΝ

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΚΑΨΗ ΚΑΙ ΤΣΑΛΛΑ

ΚΑΙΝΗ

Ἀΐθουσα

Μαγειρικὴ ἀρίστη

Βούτυρα παχέα καὶ ἀνόθευτα. Ἐλαία καθαρὰ. Οἶνοι ἐκλεκτοὶ παντὸς εἶδους.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ

Ἀΐθουσα

Κρέατα βιδέλων

καὶ ἁμῶν ἀρίστης κατὰγωγῆς.

Ἵπηρεσία Ἀγγλική.

ὉΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

εἰς τὸ κέντρον τῶν Χαυτείων.

Ἡ διούθουσα τῆς Ἀστροπύργου συνιστᾷ εἰς τοὺς φιλανθρώπους συνδρομητάς αὐτῆς καὶ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην κηπουροῦ διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ διακόσμησιν οἰκωδμήσων κήπων τὸν ἀριστον καὶ πεπειραμένον κηπουρὸν κ. Γ. Παύλου Πετρόπουλον.

ΕΠΙ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΙ

ΚΑΙ ΜΑΙΕΡΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΚΕΡΑΤΣΟΥ'Α - Ἐν Πειραιεὶ.

Ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους ἐργασίας ὑποσχόμενον νὰ χρυσοδέσῃ ἢ χαρτοδέσῃ εἰς συγκατάβατικὰς τιμὰς. Ἐργασία στερεὰ κομψή.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Η ΕΛΠΙΣ

Γ. ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ

Εἰς τὸ ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Ἡρώων (Ψυρῆ) μέγα Φαρμακεῖον τοῦ κ. Ταγκαλάκη ἐκομίσθη νέα συλλογὴ φαρμάκων. Τὸ φαρμακεῖον τοῦτο ὄν ἐν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐν Ἀθήναις δὲν ἔχει ἀνάγκην συστάσεως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μιαούνη καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 27 κ. Σπύρος Δόγγις ἀναλαμβάνει ἐργολαδικῶς τὴν ἐκτέλεσιν βιβλίων οἰκίων καὶ λοιπῶν οἰκωδμῶν τιμὰς συμφερούσας.